

Vállalkozik

Laska Lajos úgy határozott, eleget dolgozott már alkalmazottként ilyen-olyan cégeknél, elérkezett az ideje, hogy indítson egy saját vállalkozást. Igen ám, de nem igazán tudta eldönteni, milyen profilt válasszon, hogy szabad teret kapjon a kibontakozáshoz. Valami olyasmi kelle, morfondírozott magában, amivel más nem foglalkozik.

Aztán megtalálta a megoldást. Amint a szükséges papírok egyben voltak, egy faiskolától meg is rendelt egy kisebb szállítmányt. A tulaj csodálkozott ugyan, de aztán megvonta a vállát: neki eladó.

És Laska kiállt a piacra az áruval. Március 21-ét írták aznap.

Egy ismerőse döbbent képpel kérdezte meg, maga ilyenkor árul karácsonyfát?, mire Laska magabiztos mosollyal annyit válaszolt, ilyenkor érdemes, mert nincs konkurrencia!

A karthausi

Laska egyszer megelégette azt, hogy legtöbbször, ha megszólal, az emberek megbotránkozva, értetlenül néznek rá, esetleg vigyorognak. Elhatározta, ezután hallgatni fog. Így is tett, összeszorított szájjal.

Az emberek megbotránkozva, értetlenül néztek rá, esetleg vigyorogtak.

Hogyan lett feltaláló

Laska látványosan tudott unatkozni. Elfolyt a karosszékben, ásítózott, nyögdécselt, s az orrát piszkálta. A piszkálmányból két ujj között apró galacsinokat formázott, majd elpöccentette. A pöccenet, ha megfelelő helyen landolt (pl. ablaküveg, lakkozott bútor, csillár), odaragadt. Ha megszáradt, csak késsel lehetett levakarni. Ezt Laska felesége végezte, így ő sosem unatkozott. Közben szelíden korholta párját, hagyna már fel ezzel a vadállatkodással, s keresne valami normális elfoglaltságot.

Addig mondogatta, míg Laska ráállott. Hogy akkor izé, mostantól feltaláló lesz. Fel is talált számos érdekes csinálmányt, elég, ha itt és most csak a cigájacöccentőt, a fírhangsuvickolót és a mázlimeskuvátort említjük meg.

Környezete értékelte a találmányokat, egyesek csak bólogattak, de mások meg is ölelgették Laskát gratuláció gyanánt.

És ő boldog volt, és elégedetten állapította meg, hogy a feltalálás talán még az orrpiszkálásnál is jobb egy kicsivel.

A legmegbízhatóbb óra

A tömbházban fiatal házaspár volt Laska Lajos felső szomszédja. Reggelente, hat húszkor ajtócsattogtatás, visszafojtott "igyekezz már!"-féle szusszanások jelezték kapkodó létüket. Délután, fél négy körül a szenvedélyes ebéd programja következett bőszen edénycsörgéssel (Laska, hiába próbálta, ha megszakadt, akkor se tudta olyan meggyőzően csörgetni edényeit, mint azok fönn). Ebéd után, fél öttől szieszta: csiklandósdí. Legtöbbször zenére. Kísérőjelenséggént öblös és visibálós kacagások. Este, nyolc körül a kalóriadús vacsora volt programon, kísérőjelenséggént hangos, egész estét betöltő böffenések. Utána nehéz, hallható csönd, tíz óráig. Fél tizenegykor ismét megelevenedtek: tusolás turbékoló kacarászások közepette, fogmosás, hangos gargalizálással. A szerelem ideje következett. Menetrendszerűen. Szusszanásnyi csönd, aztán ágynyikorgás, erősödő tendenciát mutató sóhajok, tizenöt percig (tovább soha - Laska számos alkalommal lemérte). Két percnyi csönd után slattyogás, ki a fürdőbe, csorr, aztán víz zúdulása a csövön. Aztán még egy slatty, még egy csorr, még egy víz-zúdulás.

És ugyanez, napról napra. Laska megtanulta, kívülről fújta életük minden mozzanatát, percnyi pontossággal tudta, mikor mi következik. Aztán egy alkalommal fogta az óráját, s kívágta, mint fölösleges kacatot.

Mobilitás

Laska Lajos kővé válást gyakorolt egy intenzív tanfolyam keretében. Az előkészületek úgy folytak, amint egy kővé váláshoz illik: Laska utoljára még zsebébe csúsztatott egy modern technológiát, hogy ha a számításba hiba csúszna, zavar nélkül tudja kiküszöbölni a számítást. Ekképp fölkészülve szívét honának ajánlotta, példás életét pedig az utókor figyelmébe, s épp

kezdte volna el a kővé válás fáradtságos (tranz)akcióját, amikor váratlanul belépett felindult igazgatója, s lefújta az egészet, merthogy a konkurencia megelőzte őket.

Hűtlenség

Laska és párja unták egymást az ágyban. Egyszerűen valami újdonságra vágytak.

Ha ez segít, hozakodott elő Laska párja, képzeld azt, hogy én valaki más vagyok. Mindegy, hogy ki, valaki más. S ezt a másvalakit öleld úgy, ahogy engem nem szoktál, nem tudsz. Az ötlet beválott, jót szeretkeztek.

Másnap száraz hangon kérdezte meg Laskától a párja, na, jól esett a megcsalás; mire ő gyanútlanul azt felelte, igen, nagyon. Ha egyvalakivel megcsaltál, mással, máskor is meg fogod tenni, vicsorított rá a felesége. Tudd meg, hogy hűtlenséged miatt el fogok válni tőled, tette még hozzá összehúzott szemöldökkel. Laska csak bólogatni tudott, hogy igen, ez az, mit érdemel.

Zsidó Ferenc